

ловѣкъ, щото ще съгласявамъ ходѣтъ и движението на войската и като видя, че е на злѣ бойтъ, ще дойда да ви извѣстя, дѣто съ една дума като ви кажа: «хайдѣ» и всичко да е готово, а пакъ другитѣ си трима братия невидѣхъ събрани въ едно, освѣнъ Ганча, който бѣше на едно мѣсто съ овцетѣ, щото това ни бѣше послѣдното виждане прѣзъ вечерта на 18-й день. Тогава излѣзохъ и отидохъ къмъ Черпанский пжтъ, дѣто видѣхъ лозя, нивя всичко напуснато съ волове, овце, конѣе и другъ едъръ и дребенъ добитѣкъ, щото се поскарахъ съ нѣкой други селени за лосата имъ постѣнка, но само съ туй си останахъ; защото нѣмаше кой да ме слуша. Веднага като се расправяхъ съ тѣхъ, поглѣднахъ къмъ Черпанското шосе, ето че Русската войска конница въ строй се връща оттамъ назадъ отъ битката, разбрахъ че е отместена отъ Турската, та се отправи къмъ града; но извѣдижжъ кривна на долу къмъ югъ въ крайната права улица прѣзъ Новата Махла и се отправи пакъ къмъ битката. Отъ людѣтѣ неможахъ да разбера за добро ли сж се оттеглили за зло ли, щото бѣхъ принуденъ да се завърна въ къщи, та майка ми ме повика и ми каза: ела да убѣдваме, че е дошло веке врѣме за ѣдени, стига ходи да се трепешъ, почени си; послѣ за скоро скоро сложи, хапнахме си съ нея надвѣ натри, дѣто ѝ повторихъ и потретихъ, да приготви всичко, че работата както се вижда ще е на бѣгъ. Лю! Синко не думай, уплашена и растреперена отъ тѣзи думи забрави ѣдение и всичко, та стана и захвана да турга едно друго въ един дисаги за меня, друго тури въ чувалъ за себе си и трети приготви за сестра ми съ нейни работи. Тогава станахъ и си обухъ единъ катъ дочени дрѣхи, а отгорѣ шепчени съ сукнено кжсо палто, въ джобоветѣ си турихъ бѣли кърпи и единъ пешкиръ за бърсание, гребенъ и девѣтъ турски лири имахъ съ двѣ бѣли меджидиета на расположението си, та отидохъ въ черковата св. Тройца, качихъ се на клѣпалото отъ високо да глѣдамъ бойтъ. Тамъ като съдѣхъ нѣщо до 15 минути всичко виждахъ, дѣто Българскитѣ солдати бѣхж искарани отъ Турскитѣ войски изъ лозята и